

ÎNCHEIERE

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Continent-Service”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Rosinvest” împotriva Societății pe Acțiuni „Continent-Service” cu privire la încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Continent-Service” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 aprilie 2013, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 23 noiembrie 2012, SA „Rosinvest” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Continent-Service” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că SA „Rosinvest” a vândut SA „Continent-Service” marfă în sumă totală de 61610,00 lei, ce se confirmă prin facturile fiscale semnate de părți, inclusiv Seria BL0316384 din 02 august 2004, BL0316386 din 09 august 2004 și BN0498260 din 10 martie 2005.

Menționează că SA „Continent-Service” a achitat o parte din marfa livrată în sumă de 50010,00 lei, datoria totală a pârâtului constituind suma de 11600,00 lei.

Afirmă că la 23 ianuarie 2012 în adresa SA „Continent-Service” a fost expediată pretenția nr. 06, prin care s-a solicitat achitarea datoriei, care a fost recepționată la 26 ianuarie 2012, însă achitarea nu a fost efectuată.

Solicită încasarea de la pârât a datoriei în sumă totală de 11600,00 lei, taxei de stat, precum și a pune pe seama pârâtului plata cheltuielilor de judecată, inclusiv cheltuielile de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 aprilie 2013 a fost admisă acțiunea și încasat de la pârâtul SA „Continent-Service” în beneficiul reclamantului SA „Rosinvest” suma de 11600 lei cu titlu de datorie și taxa de stat – 350,51 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013 a fost respins apelul declarat de reprezentantul SA „Continent-Service”, Tatiana Cușnir și menținută hotărârea primei instanțe.

La 06 februarie 2014 SA „Continent-Service” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia și casarea hotărârilor judecătorești.

Susține că decizia motivată a instanței de apel a recepționat-o la 11 decembrie 2013.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând că la caz au fost încălcate esențial și aplicate eronat normele de drept material și normele de drept procedural.

Afirmă că prima instanță și instanța de apel nu a luat în considerație prevederile art. 171 și art. 167 alin. (1) lit. a) CPC, menționând că toate înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată constituie probe și prin urmare trebuia anexat originalul sau copiile certificate corespunzător, pe când la cererea de chemare în judecată depusa de către SA „Rosinvest” anexele nu au fost certificate fapt ce contravine legislației, și judecătorul era obligat să nu dea curs cererii.

Indică că SA „Rosinvest” duce în eroare instanța, deoarece facturile de expediție prezentate de către reprezentantul întreprinderii nu demonstrează că SA „Continent-Service” a preluat bunurile, și anume pe facturile nr. BL 0316384 din 02 august 2004 și nr. 0316386 din 09 august 2004 lipsește ștampila întreprinderii și semnătura specificată în delegația seria AB nr. 854574 din 02 august 2004, eliberată contabilului Alina Notevscaia.

În factura nr. BL 0316384 din 02 august 2004 la rubrica „Primit bunurile (serviciile) beneficiarul” lipsește semnătura persoanei responsabile, iar în factura nr. BL 0316386 din 09 august 2004 semnătura diferă de cea indicată în specimentul de semnătură a delegatului din delegația seria AB nr. 854574 din 02 august 2004, eliberată contabilului Alina Notevscaia.

Susține că suma pretinsă de către SA „Rosinvest” este nefondată, ce se confirmă și prin lipsa actului de decontări reciproce, iar factura nr. BN 0498260 din 10 martie 2005 demonstrează că ulterior societățile au mai conlucrat și pretenții din partea SA „Rosinvest” nu au existat.

Menționează că contractul de vânzare-cumpărare de lungă durată nu a fost întocmit, iar conform art. 210 Cod civil actele juridice dintre persoanele juridice, obiectul cărora depășește 1000 lei urmează a fi încheiate între persoanele juridice în formă scrisă, considerând că toate livrările au fost de unică executare și termenul de prescripție începe să curgă din data de pe facturile de livrare.

Cu referire la prevederile art. 575 și art. 267 Cod civil, consideră că acțiunea este tardivă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa recurentului la 09 decembrie 2013, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 73), iar ultimul susține că a recepționat-o la 11 decembrie 2013.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 06 februarie 2014, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat,

iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Continent-Service” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SA „Continent-Service”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Continent-Service” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Continent-Service” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov